

ಕಾಡಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರದ ಹಸಿರು

ಜೋಯಿಡಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಣಶಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿರುವ **ಅಕ್ಷತಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ** ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಅಪರೂಪದ ಶಿಕ್ಷಕಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದು ಅಕ್ಷತಾ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅದೊಂದು ಬದ್ಧತೆಯೂ ಹೌದು. ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಬೇರೆ; ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಬೇರೆ. ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಅವರು ನಡೆಸಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಕ್ಷತಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದದ ಬಗೆಗೇ ಗೌರವ ಮೂಡಿಸುವಂತಿವೆ. ಕೊರೊನಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಅವರಿಂದ ತಾವೂ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಲಿಕೆಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು 'ಸುಧಾ' ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ಅಕ್ಷತಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಅಣಶಿ ಹೆಸರಿನ ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶ ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಡಿನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಜೋಯಿಡಾದಲ್ಲಿದೆ. ಶೇ 90ರಷ್ಟು ಅರಣ್ಯ ಇರುವ, ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯಿರುವ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದವರು ವಾಸವಾಗಿರುವ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರವಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪಟ್ಟಣ ಪಂಚಾಯಿತ ಹೊಂದಿರದ ರಾಜ್ಯದ ಏಕಮೇವ ತಾಲ್ಲೂಕು ಜೋಯಿಡಾ. ಇಂಟರ್ ಜೋಯಿಡಾದ ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತೆರೆಯುತ್ತವೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳಿರುವ, ದೂರದೂರದವರೆಗೂ ಯಾವ ಊರು ಎಂದು ಹೊಸಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲು ಫಲಕಗಳಿಲ್ಲದ, ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇನೂ

ಅಂದುಕೊಂಡು ನಿಂತರೆ; ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ಊರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬಂದವರು ತರಗಲೆ ಸರಿಸುತ್ತಾ ಮರಗಿಡಗಳ ಬಳಸಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರು ತೋರಿದ್ದೇ ದಾರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆ ತಲುಪುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಲ ಶಾಲೆ ತಲುಪಿದ ನಂತರ ಪುನಃ ಆ ಊರಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಶಾಲೆಯೇ ದೇಗುಲವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳೇ ಅವರ ಸ್ನೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ದೀಪವಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು ಇಂತಹ ಕಾಡಿನ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಣಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಅಣಶಿ ಎಂಬ ಊರು, ಜೋಯಿಡಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ

ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆಯಷ್ಟೇ ಅಂತರ; ಮನಸ್ಸುಗಳ ನಡುವೆಯಲ್ಲ!

